

I aftalen af 17. november 1999 var det forudsat, at kraftværkernes eksisterende VE-anlæg, herunder biomasseanlæg, skulle modtage en særlig høj afregningspris i 4 år. For at undgå, at biomasse transporteres til værker, hvorfra der ydes en særlig høj afregningspris, foreslås det nu, at disse biomasseanlæg tildeles en lavere afregningspris men i en længere årrække. Det er forudsat at disse eksisterende anlæg i lighed med de nye eller ombyggede anlæg skal kunne modtage pristillæg i 10 år. Herved vil al biomasse opført efter pålæg kunne modtage samme pristillæg i samme periode.

Pristillæg efter stk. 8, kan udmøntes af miljø- og energiministeren efter forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg. På baggrund af undersøgelser af de konkrete økonomiske udgifter i forbindelse med afbrændingen, som er foretaget sammen med elproduktionsvirksomhederne, er der forudsat følgende udmøntning af disse tillæg:

Studstrupværket, som forventes at skulle afbrænde 100.000 tons halm om året, påregnes at have behov for et beløb på 100 kr. pr. afbrændt tons biomasse årligt. Herningværket, som forventes at skulle afbrænde 200.000 tons flis om året, forventes at have behov for 50 kr. pr. afbrændt tons biomasse. Herudover vil der i Elsams område fra 2004 være behov for at etablere afbrændingskapacitet til yderligere 150.000 tons halm om året. På Sjælland forventes elproduktionsvirksomheden Energi E2 A/S at skulle afbrænde 130.000 tons halm omfattet af biomassepåbuddet pr. år. Til afbrænding af disse 130.000 tons forventes der at være behov for at Energi E2 A/S modtager 38,50 kr. pr. afbrændt tons biomasse. Uforbrugte mængder vil dog, inden for den samlede ramme, kunne overføres til det følgende år. De nævnte tilskud til Studstrupværket, Herningværket og Energi E2 A/S vil udgøre i alt ca. 25 mio. kr. årligt. Der er således i forhold til det maximum på 30 mill.kr., som er angivet i § 59 a, stk. 8, en reserve på 5 mill.kr. årligt. De nævnte pristillæg for afbrænding af biomasse er forudsat ydet i 10 år. Forskellene i støttebehovet skyldes forskelle i omkostninger til håndtering af biomassen samt etablering, eller ombygning af anlæggene. Dele af biomasseafbrændingen vil finde sted på centrale elproduktionsvirksomheder, som ombygges til formålet.

Generelle forhold

De i stk. 3, 4, 5 og 7, nævnte pristillæg beregnes på baggrund af en markedspris, som fastsættes af de systemansvarlige virksomheder efter de principper, som er angivet i stk. 9. De systemansvarlige virksomheder udbetaler herefter pristillæggene til producenterne.

For at undgå overkompensation er bestemmelsen udformet således, at pristillæggene i § 59 a, alene sikrer producenterne de fastsatte beløb som et gennemsnit. Hvis den fastsatte markedspris overstiger de i stk. 3, 4, 5 og 7, fastsatte, samlede beløb for pristillæg og markedspris, beregnes et negativt pristillæg, som modregnes i udbetalingerne til elproducenterne. Finder der ingen udbetaling sted, skal der ikke modregnes, og elproducenterne kan således ikke pålægges at foretage positive indbetalinger til den systemansvarlige virksomhed.

VE-beviser forventes at kunne udstedes i løbet af 2002, og et velfungerende marked for VE-beviser påregnes at være etableret fra 1. januar 2003. Indtil VE-beviser kan udstedes, vil producenterne i stedet for VE-beviser modtage et pristillæg på 10 øre pr. kWh, jf. stk. 10.

De forudsatte løbetider for pristillæg efter den foreslåede § 59 a, fremgår af lovbemærkningerne. En afkortning af løbetiderne kunne dog blive relevant, hvis de vedvarende energianlæg over en årrække bliver fuldt konkurrencedygtige med mere traditionelle elproduktionsanlæg. Det foreslås derfor, som det fremgår af stk. 11, at miljø- og energiministeren kan ophæve disse pristillæg eller lade tillæggene erstatte af VE-beviser efter forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg. Ophævelse af de forskellige pristillæg kan i givet fald ske på forskellige tidspunkter.

De systemansvarlige virksomheders udgifter til pristillæggene skal som hovedregel opkræves hos alle danske elforbrugere med samme beløb i forhold til deres totale elforbrug. Som nævnt under § 1, nr. 3, vil egenproducenter dog kun være forpligtet til at bidrage til pristillæggene i forhold til den elektricitet, som aftages gennem de kollektive elforsyningsnet.

Klager over de systemansvarlige virksomheders beslutninger efter den foreslåede § 59 a, vil kunne indbringes for Energistyrelsen, medmindre der er tale om forhold, som er underlagt Energitilsynets kompetence.

Til nr. 7

Ændringen af § 58, stk. 3, er alene en teknisk konsekvensændring, som har baggrund i, at pristillæg nu foreslås fastsat direkte i § 59 a, og ikke ved bekendtgørelse efter § 58, stk. 3, jf. punkt 6 ovenfor.

Til nr. 8

Elforsyningslovens § 84, stk. 2, 1. pkt. giver mulighed for gennem pålæg at indhente alle nødvendige oplysninger, herunder oplysninger til brug for energistatistik, men giver ikke mulighed for at udarbejde bestemmelser i bekendtgørelsesform herom. De nævnte statistikopgaver omfatter dels oplysninger, som ind-